

22

Lasă-ți creierul la ușă

Despre prejudecata intelectualismului

Waldo pășea alene pe străzile orașului, dus pe gânduri. Mergea la biserică. Luase decizia că a fugit destul timp de Dumnezeu. Venise vremea să îl caute.

Așa nu mai merge, gândi el. Tot acest sentiment de vinovăție, senzația că viața își pierde orice sens, devin tot mai agasante.

Privirea i se aținti către biserica de piatră ce se ivea de după colț. Clopotnița și turnurile se șteau mândre, spre cer.

Frumoasă clădire, medită el. Nu ca zgârie noriiăștia moderni din ziua de azi...

După ce mai trecu pe lângă niște clădiri, ajunse în sfârșit la biserică. Stătea pironit în fața ușii masive de stejar, străbătut de un sentiment nedefinit de nervozitate. Până la urmă, înghițind în sec, urcă treptele și intra sfios în biserică.

Se opri dincolo de ușă, în tentativa lui de a-și obișnui ochii cu penumbra în care se scâldea biserica.

“Doriți să intrați?”

Vocea îl luă pe Waldo prin surprindere, fiindcă nu o observase pe femeie. Se întoarse înspre locul de unde venea vocea și văzu acolo o femeie mică, ușor gârbovită, cu părul cărunt, adunat într-un coc.

“Doriți să intrați?” repetă femeia.

“Da, aș dori”, bâigui încurcat Waldo.

“Creierul dumneavoastră, vă rog.”

Waldo a fost convins că nu a înțeles bine. Apoi femeia se repetă și de data aceasta nu mai încăpea nici un dubiu privind spusele ei.

“Creierul dumneavoastră, domnule.”

“Creierul meu?”

“Da. Ați spus că doriți să intrați în biserică, nu?”

Waldo încuviință tăcut, dând din cap.

“Să înțeleg că v-ați decis să-l urmați pe Hristos? Doriți să deveniți creștin, nu?”

“Da”, răspunse el.

“Păi atunci trebuie să vă lăsați creierul aici, la intrare. N-o să mai aveți nevoie de el. O să-i punem noi o etichetă cu numele dumneavoastră. Nu vă faceți griji, va fi în siguranță aici. Nu trebuie să vă faceți probleme, așa e procedura. Dacă doriți cumva să deveniți creștin, vă lăsați creierul la intrare.”

Bineînțeles că experiența trăită de Waldo este una imaginară, însă reflectă modul de gândire al multor oameni privind convertirea cuiva la creștinism. Ei cred că a deveni creștin înseamnă neapărat “să-ți lași creierul la intrare”, să-ți jertfești intelectul, ignorând orice capacitate de a raționa.

Acest lucru este însă, o prejudecată.

Multe dintre marile minți luminate ale lumii au aparținut creștinismului: Apostolul Pavel, Augustin, Martin Luther, Calvin, John Bunyan, Dietrich Bonhoeffer, Francis Schaeffer și alții.

Convertirea la creștinism nu compromite intelectul unui om, ci chiar îl întregește. Faptul de a deveni creștin în ziua de azi stârnește un soi de reacție de iluminare de tipul, “Aha, mda”, pentru ca imediat persoana respectivă să schițeze automat în minte un scenariu — șablon.

În autobiografia sa, C.S.Lewis mărturisește cum, tânăr fiind, a evitat, ba chiar a negat Evanghelia deoarece considera creștinismul ca fiind un sistem total nepotrivit unui intelectual; însă, până la urmă, rezistența lui a cedat, fiind înlocuită cu bucuria revelației. De asemenea a descoperit că întoarcerea sa la Hristos i-a descătușat forțele imaginative și creatoare și a devenit unul dintre cei mai cunoscuți scriitori datorită unor cărți ca *Screwtape Letters* sau *Cronicile Narniei*.

Lew Wallace obișnuia să respingă și el creștinismul cu toată creativitatea și capacitatea sa intelectuală, însă forța Veiștii bune l-a transformat într-un creștin pe acest cunoscut autor al romanului clasic *Ben Hur*.

Avocatul britanic Frank Morrison a avut intenția să scrie o carte în care să desființeze învierea lui Isus Hristos, fapt pentru care a dus o îndelungată muncă de cercetare, a adunat dovezi istorice și s-a dedicat trup și suflet acestei cauze. Până la urmă, inteligența și munca lui de cercetare l-au condus la inevitabila concluzie că Isus a înviat cu adevărat din morți. În final, acest om a devenit creștin.

Evanghelia nu necesită neapărat să-ți lași creierul la ușă ci, din contră, solicită folosirea din plin a intelectului, până când poți să afirmi cu încrederea apostolului Pavel, “Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede” (Romani 1:16).

Temă de casă

Înfruntă prejudecata intelectualismului rezolvând următoarele:

Citește Ioan 8:32, 1 Petru 3:15 și Fapte 17:2–4

De asemenea, citește Fapte 17:16–34, unde este descrisă întâlnirea lui Pavel în Areopag cu cei mai de seamă gânditori și filosofi ai vremii. Oprește-te asupra versetului 23. Oare le cere Pavel atenienilor să renunțe la rațiune, sau să facă abstracție de intelect? Sau se oferă să le completeze învățăturile cu ceva ce le lipsește din sistemele lor de credință?

Printre cei care s-au convertit în Atena, se afla și un membru al Areopagului, marele consiliu judecătoresc (versetul 34). Cine era acest om?